

Puzzel (Steen 17, Chinese speksteen)

Deze steen ontstond na het lezen van een tekst, geschreven door een Portugese vriend, een terugblik op zijn leven.

Na het lezen van die tekst, zag ik het beeld van een puzzel. Ik zag de volledige puzzel, maar ook elk puzzelstukje apart : ik zag het universum (de puzzel als geheel) en ik zag de mensen die daarin een rol spelen (de puzzelstukjes apart). Ieder met zijn specifieke rol. Ieder even waardevol als het stukje naast hem of haar. Ieder even onmisbaar om de puzzel compleet te maken.

Ik zag stukjes die perfect in elkaar pasten en andere die helemaal niet samenpasten. Ik zag de zoektocht van de puzzelstukjes naar hun plaats in de puzzel. Ik zag stukjes die meteen hun plaats vonden en ik zag stukjes die nog steeds, bijna hopeloos, op zoek waren naar hun plaats in het geheel.

Voor de uitwerking heb ik een lichtgroene steen van een zestal kilo gekozen. Eerst dacht ik alleen maar een puzzelstukje + sokkeltje in één stuk te maken zodat het puzzelstukje rechtop zou staan. Die idee is bewaard, maar het puzzelstukje wordt omringd door een ring van steen, een soort bescherming.

Als puzzelstukje heb ik gekozen voor een figuurtje dat ook op een mannetje lijkt, omdat de auteur van het verhaal dat aan de bron van de steen ligt, een man is. Mede door die op een mens gelijkende figuur, vind ik, heeft de steen ook iets van een foetus in de baarmoeder. Hij ervaart er geborgenheid, wordt er gevoed en beschermd. Toch heft het figuurtje zijn rechterbeen op alsof het de wereld wil instappen.

Eerst had ik gedacht slechts een dun puzzelstukje over te houden, maar al doende, heb ik beslist het bij een dik puzzelstuk te houden, want het is nodig sterk te zijn in de wereld waarin we leven...